

מנהיג פנתרי תל-אביב גילה שיטה חדשה לעשות נפשות

פנתר בעור של צה"ל

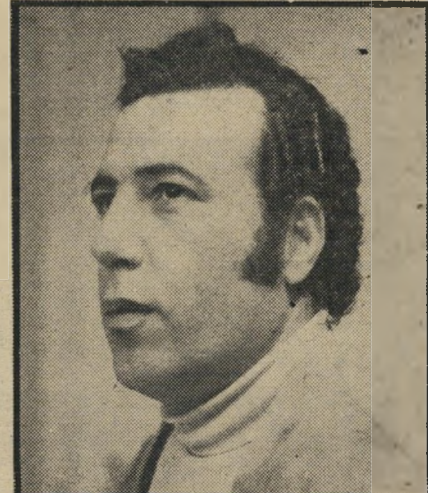
דני סעיד אופף עצמו בהילה של מיסטריוז. הוא מדבר שעה ארוכה, עונה לשאלה, או מצהיר הצהרה כלשהיא, ובתום דבריו מתברר לך כי לא אמר ולא כלום. הרבה מילים ריקות שבאו לכסות על משהו, או שמה הן תחליף ריק ונפוח למשהו שאיננו בכלל.

הוא יושב במשרד שהוא חדר קטן וצר במעמקי של מרתף טחוב ברחוב ריינס בתל-אביב. שלט המורה על הדרך למרתף אומר: מרפדיית ארבעה רפדים. אך לדני אין כל קשר לעסקי ריפוד. עיסוקו הר מוצהר במשרד המרתף — מכירה וקנייה של חיסולים. בגדים, רהיטים וכדומה. האיש, בריא הגוף וכבד הלסתות, הינו בן 41. יליד עיראק ונמצא זה 21 שנים בארץ. על אף המיסטריוז הדחוס בו הוא

ליט דני על כינוס החברים. באיר תה עת כבר היה מיספר כה גדול של מעוניינים, עד כי האיש הוכרח לדאוג לאולם שיאכלס את כולם. הכנס אורגן בסודי-סודות. בטלפונים אישיים וגלויות-דואר, זימן דני את כל המשתתפים. צוות של העולם הזה ש" הצליח להיוודע על קיום הכנס, באולם רוולית הנמצא בבית-קפה רוול שבאבן-גבירול, לא הורשה להישאר במקום או לשאול שאלות.

"אנחנו לא מעוניינים בפירסומה," נשמר עו קריאות מכל עבר. האולם היה מאוכלס

בשחזורתי עצרו אותי תיכף והחזיקו אותי בבית-מעצר מבודד ליד גבעתיים. זאת תחנה חדשה לגמרי שהיה בה בקושי שוטר אחד בתפקיד חוץ מהחוקרים שלי." מספר דני סעיד, "הכוונה הייתה שהחברים שלי ואשתי לא ימצאו אותי עד שיגמרו את החקירה ולא יסדרו לי עורך-דין." לדברי החוקרים, שהציגו בפניו תמונת של מחבלים שונים הפועלים בצרפת, נפש דני עם אותם אנשים בסתר בעת סיורו וקשר עימם קשרים נגד מולדתו. הם רצו לשחד אותי, אמרו לי שאני ארוויח הרבה אם אביא את האנשים האלה

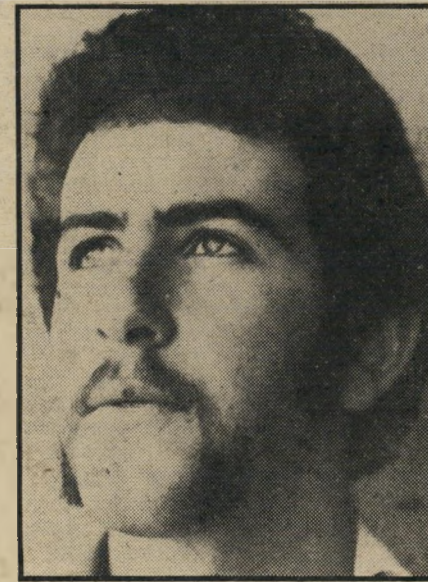
האיש התל-אביבי של הפנתרים

השחורים, שהחליט לקחת תחת חסותו את המקופחים הפטורים משירות-צבאי.

עוסף עצמו כעת היה פעם מפורסם למדי. זה האיש אשר ניצח על שתי הפגנות הנפל של הפנתרים התל-אביביים, בשכר נתיחת-קוה ובכיכר מלכיש-ראל.

לפני כשלושה שבועות החלו להופיע בר עיתוני הארץ מודעות והירות, אינץ' מרוך בע האחת, אשר קראו למקופחים, פטורים משירות צבאי להתקשר למיספר טלפון נתון.

בעלי סעיפי הפטור שהתקשרו, הוזמנו לרחוב ריינס 52, שם מצאו לאחר מאמץ בלשי ניכר את מרתפו של בעל המודעה

היחיד שהצטלם

יחזקאל שחר, בן ה-20, שעבר שלוש פעמים טירונות צבא"ל עקב כניסותיו התכופות לכלא, ושחרר לבסוף עם פרופיל 56.

הזעירה — דניאל סעיד, הפנתר ושכשל. דני היה שומע את סיפורי הקיפוח ומעודד להתמיד על קשריהם עימו בטענה כי כוחם טמון בכיבוש. שבועיים לאחר תחילת הפעולה החי

מיפגש במחתרת

מקום מיפגשם הסודי של הפטורים משי-רות-צבאי. כאן בכיכר מלכיש-ראל, על רקע בניין עיריית תל-אביב, נפגשים כל אנשי סעיד. בערב בו צולמה תמונה זו הופיעו לפגישה ליד השעון שלושה מקופחים בלבד, מלבד המארגן דניאל סעיד.

בכ"100 איש. בסקירה מקיפה נראה כי בני העדה האשכנזית דווקא, הם הרוב במקום. איש מהם לא היה מוכן לדבר. כשנשאל דני סעיד מאוחר יותר, מהי מטרות ביטוד האגודה ענה: "אני עצמי פטור מצה"ל. אני יודע איוה מעשים נוראיים נעשים לאנשים האלה בזמן שהם משתחררים מן הצבא ואחר כך בחיים הר אורחיים. אני רוצה לעזור לכל האנשים האלה, לעזור להם במלחמה נגד השיט-טון במדינה שמרשה למישרד-הביטחון פה לפעול בשיטות נאציות, כן נאציות."

לשלושת הבודדים שכן שהופיעו לכנס על יד השעון, לא היה שום סיפור מזעזע מן הסוג אותו הביטח דני. טיפוס זעיר בן 20, מתולתל שיער שחור ומצועצע לבוש, סיפר כי הוריו שיחררוהו מצה"ל בעזרתו המשוחדת של רופא המשפחה. אבל אני מת להתגייס. מה זה? כשאני יושב בחברה וכולם מספרים צבא פה,

דבר אחד אין סעיד איש המיסטריוז מוכן לשכוח. הוא מוכן אפילו לרפות את מעטה הסודיות שהקים סביבו כדי לספר בכאב כי: "חשדו בי שאני שיתפתי פעור לה עם מחבלים." סעיד היה אחד משלוחת של הפנתרים שיצאו לאירופה בשליחות אירגונם כדי להביא את דברם לידיעת אירגונים שמאליים ויהודיים בצרפת, גרמניה ואיטליה.

על יום-ההריון מתרכזו דני בפעילות שוטפת. הוא עורך כנסים שבועיים של האגודה ליד השעון המוצב בכיכר מלכיש-ראל.

לשלושת הבודדים שכן שהופיעו לכנס על יד השעון, לא היה שום סיפור מזעזע מן הסוג אותו הביטח דני. טיפוס זעיר בן 20, מתולתל שיער שחור ומצועצע לבוש, סיפר כי הוריו שיחררוהו מצה"ל בעזרתו המשוחדת של רופא המשפחה. אבל אני מת להתגייס. מה זה? כשאני יושב בחברה וכולם מספרים צבא פה,

הכנס הסודי פנתרה סודי

כחן מאוהדותיו הנושנות של סעיד ומוכירתו בת ה-17 של סעיד, ענווה לוי, בכניסה לאולם.

צבא שם, אני רוצה לקבור את עצמי מבר שיה. אני מוכרח להתגייס. מה אני אשם שההורים שלי דפקו אותי עם כל מיני סיפורי רמאות על מחלות?"

"הם עוד יהפכו אותי לעברייני," נועץ דני מן הצד דקירה מורעלת. "מי? ה, שילטונות, השב, זה היחס שלהם לכל אחד משוחרר לא חשוב בגלל מה."

טיפוס נוסף השומר קנאית על עילום שמו מספר כי שיחררו אותו מצה"ל בגלל אי-הבנה. "קצצתי את הענפים בר גינה של הבית שלי בשביל שאני יוכל לעבור בקלות בלי להתכופף, או הפסיכא-טור שיחרר אותי מהצבא." נוכח מבט התדהמה הכללי הוא מוסיף, "כן, הפסיר

"הם עוד יהפכו אותו לעברייני?"

כיאטור שאל אותי בהתחלה מה אני הכי אוהב. אמרתי לו סדר ונקיון. או הוא אמר לי לתת דוגמא. אז נתתי לו דוגמא את העץ שהיה לנו בחצר וקצצתי אותו בשביל שיהיה סדר."

ומה מפריע לו בהיותו פטור משירות? "שום דבר מיוחד. אני פשוט רוצה להכין רפואה למכה." מה זאת אמרת? "שאם פעם ידפקו אותי בעבודה או במשהו על זה שאני פטור, שאני ידע שיש לי גב מאחורי שיעזור לי." יחידי מבין צבא הפטורים של סעיד הר מוכן לפצות פה ולעמוד בשמו ובתמונתו מאחורי דבריו. הוא יחזקאל (חזי) שחר בן ה-20. הוא שוחרר מצה"ל עם פרופיל 56. תוצאה של דיכאון נפשי כפי שקבעו הפסיכאטרים.

"עשיתי טירונות שלוש פעמים. כל פעם כמה ימים. לפני סוף הטירונות הייתי נכ"ס לבית-סוהר וצריך אחרי זה להתחיל את כל הטירונות מחדש."

חזי נמצא מהוץ לצבא חודשים ספורים בלבד. "מאז שהפסיכיאטר שיחרר אותי מהצבא לא נתקלתי בשום בעיה מיוחדת בחוץ. אבל מה, חב"ה שיש להם נסיון בדברים האלה, שגם הם השתחררו, אמרו לי שיהיו לי בעיות עם רישיונות-נהיגה וכל מיני דברים כאלה."

גם חזי שחר, אם כך מצטרף לשורות סעיד כתרופה למכה שעדיין לא באה.